

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Pavla Molka (soudce zpravodaj) a soudců Petra Mikeše a Kateřiny Kopečkové v právní věci žalobce: **L. V.**, zast. Mgr. Pavlínou Mazačovou, advokátkou se sídlem Nádražní 381/9, Mohelnice, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 1191/40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2024, č. j. KUOK 115590/2024, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 18. 12. 2024, č. j. 65 A 99/2024-19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Společnost ČEZ Distribuce, a. s. (dále jen „vyvlastnitel“) požádala o omezení žalobcova vlastnického práva k pozemku parc. č. X v k. ú. M. podle § 25 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (dále jen „energetický zákon“), za účelem nahrazení stožáru distribuční soustavy vysokého napětí.

[2] Městský úřad Mohelnice (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodnutím ze dne 3. 7. 2024, č. j. MUMO-OSU/22273/24 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), rozhodl tak, že výrokem I omezil žalobcovo vlastnické právo k pozemku zřízením věcného břemena (služebnosti inženýrské sítě), výrokem II vyvlastniteli uložil, aby do 4 let od právní moci rozhodnutí zahájil uskutečňování účelu vyvlastňování, a výrokem III stanovil jednorázovou peněžní náhradu ve prospěch žalobce.

[3] Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání k žalovanému, který o něm rozhodl mimo jiné tak, že do výroku I doplnil odkaz na § 24 odst. 3 písm. a) bod 2 zákona č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), a do výroku II doplnil odkaz na § 24 odst. 3 písm. c) zákona o vyvlastnění ve spojení s § 3c zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby strategicky významné infrastruktury, ve znění účinném do 31. 12. 2023 (dále jen „liniový zákon“); doplnil rovněž výrok III a rozhodnutí ve zbytku potvrdil.

[4] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočce v Olomouci (dále jen „krajský soud“), který ji v záhlaví uvedeným usnesením odmítl pro opožděnost. Uvedl, že § 2 odst. 2 liniového zákona zkracuje lhůtu pro podání žaloby na polovinu, ta tudíž uplynula dne 11. 11. 2024. Žalobce však žalobu podal až dne 5. 12. 2024. Krajský soud neakceptoval argument žalobce, že napadá pouze výrok I rozhodnutí žalovaného, který byl dle žalovaného učiněn výhradně podle zákona o vyvlastnění. Z prvostupňového rozhodnutí i z rozhodnutí žalovaného vyplývalo, že se na věc aplikuje mimo jiné liniový zákon, což však neznamená, že všechny relevantní předpisy musejí být citovány ve všech výrocích. Výrok I prvostupňového rozhodnutí správně obsahoval pouze odkaz na § 24 zákona o vyvlastnění, přičemž liniový zákon se vztahoval na celé rozhodnutí. To z rozhodnutí jednoznačně vyplývalo, žaloba proto byla podána opožděně.

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení usnesení krajského soudu.

[6] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) dospěl k závěru, že nejsou splněny formální náležitosti kasační stížnosti. Kasační stížnost totiž neobsahovala všechny náležitosti podle § 37 odst. 3 a § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť v ní nebyly uvedeny důvody, pro něž stěžovatel usnesení krajského soudu napadá.

[7] Pokud je v „běžných“ kasačních věcech podána kasační stížnost, která nemá všechny zákonem předepsané náležitosti, NSS stěžovatele vyzve k odstranění vad ve lhůtě jednoho měsíce (§ 106 odst. 3 s. ř. s.). Nicméně podle § 2 odst. 8 liniového zákona ve znění účinném od 1. 1. 2024 [k] *odstranění vad námitek, odvolání a rozkladu podaných po lhůtě stanovené pro jejich podání právním předpisem, podle kterého se podávají, se nepřihlíží. To platí i pro žaloby proti rozhodnutím vydaným v řízeních podle věty první i pro opravné prostředky proti rozhodnutím o těchto žalobách. Správní orgán a soud k odstranění nedostatků podání nevyzývá.* NSS v usnesení ze dne 26. 6. 2024, č. j. 8 As 96/2024-96, výslovně potvrdil, že „§ 2 odst. 8 zákona č. 416/2009 Sb. představuje speciální úpravu vůči § 106 odst. 3 s. ř. s. a je třeba jej vykládat tak, že shledá-li soud, že kasační stížnost ve věcech týkajících se přezkumu rozhodnutí vydaných v režimu zákona č. 416/2009 Sb. nemá všechny náležitosti (zde chybějící důvody kasační stížnosti), k odstranění shledaných vad stěžovatele nevyzývá. Odstraní-li pak stěžovatel vady kasační stížnosti po uplynutí lhůty k jejímu podání, soud k nim nemůže přiblížit.“

[8] NSS proto v souladu s § 2 odst. 8 liniového zákona stěžovatele nevyzýval k odstranění vad kasační stížnosti. Stěžovatel kasační stížnost sice doplnil, avšak až dne 29. 1. 2025. Dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti dle § 106 odst. 2 s. ř. s. (a tedy i případné odstranění jejích vad dle § 2 odst. 8 liniového zákona) však uplynula již dne 2. 1. 2025, neboť napadené usnesení krajského soudu bylo zástupkyni stěžovatele doručeno dne 19. 12. 2024 (doručenka na č. 1. 19 spisu krajského soudu). Vady kasační stížnosti byly tudíž odstraněny opožděně.

[9] NSS při posouzení včasnosti doplnění kasační stížnosti neopomenul, že stěžovatel svou obranu proti napadenému usnesení krajského soudu staví na argumentu, že brojí pouze proti těm částem rozhodnutí správních orgánů, které podle něj nevycházejí z liniového zákona (tj. výrok I prvostupňového rozhodnutí a tomu odpovídající část rozhodnutí žalovaného). Této argumentaci však nelze přitakat.

pokračování

[10] Obdobnou situací se NSS zabýval v rozsudku ze dne 28. 6. 2024, č. j. 8 As 133/2024-24. V něm výslovně odmítl argument, že by ve výroku o vyvlastnění musel být citován rovněž liniový zákon; pokud výrok, stejně jako výrok I prvostupňového rozhodnutí v nyní projednávané věci, obsahoval odkaz na § 24 odst. 3 zákona o vyvlastnění, byl v souladu se zákonem: „Je zcela běžné, že při řešení předmětu řízení správní orgán musí posuzovat podmínky pro rozhodnutí plynoucí z jiných právních předpisů či musí posuzovat skutkové okolnosti, na něž dopadá jiný předpis, než který je uveden ve výroku rozhodnutí. Neznamená to však, že veškeré předpisy, o které se opírají právní úvahy správního orgánu, musí být uvedeny ve výrokové části rozhodnutí; k tomu slouží odůvodnění. Má-li užití některého předpisu v řízení zvláštní důsledky pro účastníka řízení, je nezbytné, aby mu toto užití bylo z průběhu řízení a z rozhodnutí zjevné. V daném případě to byl liniový zákon. V této věci však je spisem dostatečně doložena vědomost stěžovatelů o vlivu tohoto zákona na vedené vyvlastňovací řízení, a nelze přehlédnout zejména skutečnost, že z tohoto zákona výslovně vycházelo poučení v oznámení o zahájení řízení, i poučení v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.“

[11] I v nyní projednávané věci si stěžovatel mohl a měl být vědom uplatnění liniového zákona. NSS ze správního spisu ověřil, že na liniový zákon odkazoval již vyvlastnitel v návrhu na uzavření úplatné smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 27. 2. 2023. Protože stěžovatel návrh odmítl, správní orgán I. stupně zahájil vyvlastňovací řízení, přičemž v uvědomění o zahájení vyvlastňovacího řízení ze dne 8. 11. 2023 stěžovatele v souladu s § 2 odst. 1 liniového zákona poučil, že se na řízení vztahuje liniový zákon. Tato skutečnost pak byla uvedena, jak konstatoval již krajský soud v napadeném usnesení, také v prvostupňovém rozhodnutí a rozhodnutí žalovaného.

[12] Na nyní projednávanou věc se tudíž beze zbytku vztahuje liniový zákon. Bylo proto namíste aplikovat speciální úpravu v § 2 odst. 8 liniového zákona.

[13] Protože stěžovatel přímo ve včasné kasační stížnosti neuplatnil žádné důvody a k opožděnému doplnění důvodů nelze podle § 2 odst. 8 liniového zákona přihlížet, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. pro neodstranitelnou vadu.

[14] O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 12. února 2025

Pavel Molek
předseda senátu